

Building Materials חומרי בניין

חומרי בניין

תערוכה קבוצתית

עירית אבא

אתי אברג'ל

מיכה אולמן

אשר (שרי) ארנון

דרורה דומיני

יעקב דורצ'ין

יצחק דנציגר

אירית חמו

נחום טבת

סופי יונגרייז

ארז ישראלי

מירית כהן

אביטל כנעני

פנחס עשת

לימור צרור

גבי קלזמר

אנג'לה קליין

דני קרוון

גבי קריכלי

ברק רביץ

יחיאל שמי

יגאל תומרקין

חומרי בניין

תערוכה קבוצתית

מרץ-מאי 2020

אוצרות: טולה עמיר, שלומית ברזיר

עיצוב גרפי: סטודיו לי ותמר

תצלומים: לנה גומון

עריכה ותרגום לאנגלית: איה ברזיר

התקנה והצבה: ולרי בולוטין

אב הבית: עידן כהן

יחסי ציבור: הפלטפורמה לאמנות

המידות נתונות בסנטימטרים, עומק x רוחב x גובה

גלריה

בסיס
לאמנות
ותרבות

בסיס לאמנות ותרבות, רח' המדע 14, הרצליה

בתערוכה, מוצגות עבודות במנעד רחב של חומרי בניין, אינוונטר רב-דורי בתלת-ממד: מחומרים פנים-אמנותיים ועד לחומרים זרים לדיסציפלינה. מרביתם מופיעים כחומרי גלם ומקצתם כרדי-מיידס, כחלק מעבודות מוגמרות או כמודלים וסקיצות לקראת מימוש.

הבחירה בחומר כפשוטו ולא כדימוי או כמטפורה נובעת מרצון לברר האם והיכן החומר מכתוב גבולות, האם המגבלה שהעיבוד כופה הופכת לחלק מעבודת האמנות והאם ריסונו נוכח בה והאם מונוכרומטיות והעדר חושניות חומרית נגזרים (בהשאלה מדיונה של שרה בריטברג-סמל בתמה של "דלות החומר") מהעדפה אתית ואסתטית. ולבסוף, כיצד, אם בכלל, התמורות שהתחוללו באסתטיקה האדריכלית והנדל"נית המקומית, שבה חומר בעל נראות דלה (כבטון בבנייה הברוטליסטית למשל) הופך מפונקציונלי ליוקרתי, תקפות גם לעבודות האמנות.

בעוד שהקמת בניין מחייבת סדר פעולות מדוקדק ומוקפד, שעל תכנונו וביצועו מופקד צוות היררכי גדול של מומחים מתחומים שונים, האמן/ית היחיד/ה הוא/היא בדרך כלל המתכנן/ת וגם הבנאי/ת, היצרן/ית והמבצע/ת של יצירת האמנות. יתרה מכך, אם בבניין החומר הוא חלק ממערך מוכתב מראש של הגיון סטרוקטורלי/הנדסי, כלכלי, פוליטי, אסתטי, חברתי ותרבותי (ודי אם נזכיר בהקשר זה את אתוס בניין הארץ, שיחד עם חומרים כגון בטון ומלט ולבנים, הזין או "הלביש" את הנרטיב הציוני), הרי שבאמנות הוא חופשי לכאורה מטרדות ומאילוצים כלכליים-פוליטיים-חברתיים.

טולה עמיר, שלומית ברזיר

בביקור מקצועי בבית המשפט בתל אביב, נכנסו כמה אדריכלים לאחד מאולמותיו. היה זה אחר הצהרים, והבניין היה כמעט נטוש. על דוכן השופטים ישבו שניים ועבדו, זה עם החולצה הלבנה, השופט, הרים את עיניו וביקש מהמבקרים להתקרב, אך לא לפני שוידא את מטרת הביקור.

השופט סיפר שהאולם עתיד לעבור שיפוץ בקרוב, שיפוץ שלצערו יהפוך אותו לסניתי. עוד הדגיש השופט - "מתכננים לא מבינים במה הקירות והספסלים האלה ספוגים".

בית המשפט בתל אביב, שתוכנן על-ידי האדריכלים זאב רכטר, משה זרחי ויעקב רכטר ב-1959 ונחנך ב-1966, הוא בניין מצוין. ההיגיון הפנימי שלו גורס ששימוש בחומר הוא מפתח מהותי להבנה אדריכלית: הקירות הקונסטרוקטיביים בנויים בבטון חשוף, המחיצות הפנימיות עשויות עץ, המדרגות בלשכות השופטים הן מטרצו ירוק, והרצפה הציבורית מטרצו צהוב. רעיונות אלה אינם שגורים באדריכלות עכשווית, והחומרים, בתורם, יותר משהם נגזרים מרעיון אדריכלי מחולל, מוכתבים ברובם על-ידי היזמים משיקולים תועלתניים של עלות ורווח.

למן סככת הבד שעל שפת הים, דרך מרחב מוגן דירתי (ממ"ד) מבטון יצוק עם דלת ותריס ברזל, ועד לאבן שבנפח אחד נוכחת כיחידת בניה ואילו באחר - כחיפוי קיר או כריצוף, החללים שבחינו הם מגווני חומרים.

שיטות הייצור, העיבוד והיישום של חומרים אלה אף הן שונות ומגוונות; חלקם טבעיים-חצובים, חלקם תעשייתיים-מיוצרים, חלקם מובלים לאתרי הבניה בתפזורת (חול), אחרים משונעים ותוך כדי כך מעובדים (בטון).

דרורה דומיני, אירית חמו, **פינג פונג**, 2018, בטון
Drora Dominey, Irit Hemmo, **Ping Pong**, 2018, concrete

דרורה דומיני, אירית חמו, **בית בזק**, 2018, בטון
Drora Dominey, Irit Hemmo, **Bezeq Building**, 2018, concrete

סונט הבנינים

יהודה עמיחי

לכתוב, לשמות, למות, וזה הקל.
וכבר אתה פעול, אהוב, כתוב.
עד שעושים אותך: אתה נפעל:
נברא, נשבר, נגמר, נמצא ושוב

עלילותיה מתחזקות כל-כך
עד לפעל: נגן, דבר, שבר.
עולם המעשים בה יספר:
פעל, שבר, קבץ, בלי חוזר.

אתה מפעיל: האחרים עושים
ושוב מפעל בחלופי נסים,
משגיח ומשגח, מלהיב, מלהב.

ורק בסוף אתה חוזר אל עצמך
ומתברר ומתלחש, הכל מקזור,
בהתפעל והתקפל עד שנגמר.

מיכה אולמן, **מרכבה**, 1984, ברזל ויציקת חמרה, אוסף פרטי, תל אביב
Micha Ullman, **Merkava**, 1984, iron and red sand, private collection, Tel Aviv

גבי קריכלי, **ללא כותרת**, 2016, יציקת צמנט, באדיבות האמן וגלריה גבעון, תל אביב
Gabi Kricheli, **Untitled**, 2016, cement casting, courtesy of the artist and Givon Art Gallery, Tel Aviv

<
דני קרוון, **מקום**, 2020, חול וענף עץ
Dani Karavan, **Makom**, 2020, sand and a branch

v
אביטל כנעני, **After Party**, 2014, עץ
Avital Cnaani, **After Party**, 2014, wood

מַלְטָה ז' [ערבית: מַלְאֵט; יוונית: maltha] 1°, צְמֻנֵט, אֲבָקֶת-בְּנִין
הַעֲמוּיָה מֵאֲבָנֵי-סִיד וּמְעֻרְבֵת בְּחֻמְרֵי-דָבֶק שׁוֹנִים בְּיַחַס מְסֻסִים:
גֹּבְלִים אֶת הַמְּלֵט בְּמִים, וּמְשֻׁהוּא מְתִיבֵשׁ הַרְיָהוּ מְתַקְשָׁה
וּמְתַאֲבֵן. 2 [במקרא] טֵיט לְבָנִין לְלִבּוֹן לְבָנִים: "קַח בְּיָדְךָ אֲבָנִים

נחום טבת, **Some Grounds**, 2007, אקריליק וצבע תעשייתי על עץ
Nahum Tevet, **Some Grounds**, 2007, acrylic and industrial paint on wood

סופי יונגרייז, **שבורה**, 2019, שיש פורטוגלי
Sophie Jungreis, **Broken**, 2019, Portuguese marble

זְכוּכִית בִּי [מן זכך; ארמית: זְכוּכִיתָא, זְגוּגִיתָא; ערבית: זְג'אג' זְכוּכִית]
חֶמֶר מוּצָק שְׁקוּף וְשָׁבִיר, עָשׂוּי חוֹל מְעֵרָב בְּסוּדָה, אֲשֶׁלֶּג וְחֶמְרִים
אַחֲרִים, שְׁנֵת־רֶכְבוּ זֶה בְּזֶה בְּחֵם גְּבוּהָ. הַזְכוּכִית מְשַׁמֶּשֶׁת לְשִׁמּוֹת
לְחֵלוֹנוֹת, לְכָלִי מְאָכֵל וּמְשָׁקָה – כּוֹסוֹת, גְּבִיעִים, צְנָצְנוֹת,
בְּקַבּוּקִים וְכִדּוּמָה. בִּימֵי־קֶדֶם הֵיְתָה הַזְכוּכִית יְקָרָה מְאֹד:
"לֹא־יִעֲרַכְנָה זֶה בַּזְכוּכִית, וְתִמְוֶרְתָּה כְּלִי־פֶז" (איוב כח יז).
"בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ מְשַׁקִּין בְּבֵית הָאָבֶל – עֲשִׂירִים בְּזְכוּכִית לְבָנָה
וְעֵנִיִּים בְּזְכוּכִית צְבוּעָה" (מועד קטן כז.). "וּמָהָר אָל זְכוּכִית
חֵלוֹנוֹ" (ביאליק, והיה כי יארכו). – [זְכוּכִית־, זְכוּכִית]

אתי אברג'ל, סל חתוך, אובייקט מתוך סדרה, 2014-2017, סל פלסטיק, גבס, כבל מתיחה
Etti Abergel, **Slashed Shopping Basket**, object from a series, 2014-2017, plastic shopping basket, plaster, stay cable

א. חוֹל ז' [ארמית: חולא] גְרָגְרִים קִטְנִים שֶׁל אֲבָנִים, שֶׁחַק סְלָעִים:
"כָּבֵד אֶבֶן וְנֹטֵל הַחוּל, וְכַעַס אֲוִיל כָּבֵד מְשֻׁנְיָהֶם" (משלי כז ג).
"חוֹל הַדֶּק... חוֹל הַגָּס" (חולין ו ז). "בֵּין חוֹלוֹת הַמְדַבֵּר הַצֹּהֲבִים"
(ביאליק, מתי מדבר). אֲדַמַּת חוֹל. – [חול-, חולות]

יעקב דורצ'ין, **ללא כותרת**, ברזל, באדיבות גלריה גורדון, תל אביב
Yaacov Dorchin, **Untitled**, iron, courtesy of Gordon Gallery, Tel Aviv

טִיחַ ז' [מן א-טוח, טח] תַּעֲרֹבֶת שֶׁל טֵיט, חֹמֶר, מְלֶט, סִיד
וְכַדוּמָה לְצַפּוּי קִירוֹת: "אֵיךְ הַטִּיחַ אֲשֶׁר טָחְתֶּם?" (יחזקאל יג יב). —
"וּבִידָדָה תִּמְשֹׁשׁ עַל הַגְּדֵרוֹת... וְעַל גִּבֵּי טִיחַ הַכְּתָלִים" (ביאליק,
בעיר ההריגה). — [טיח-]

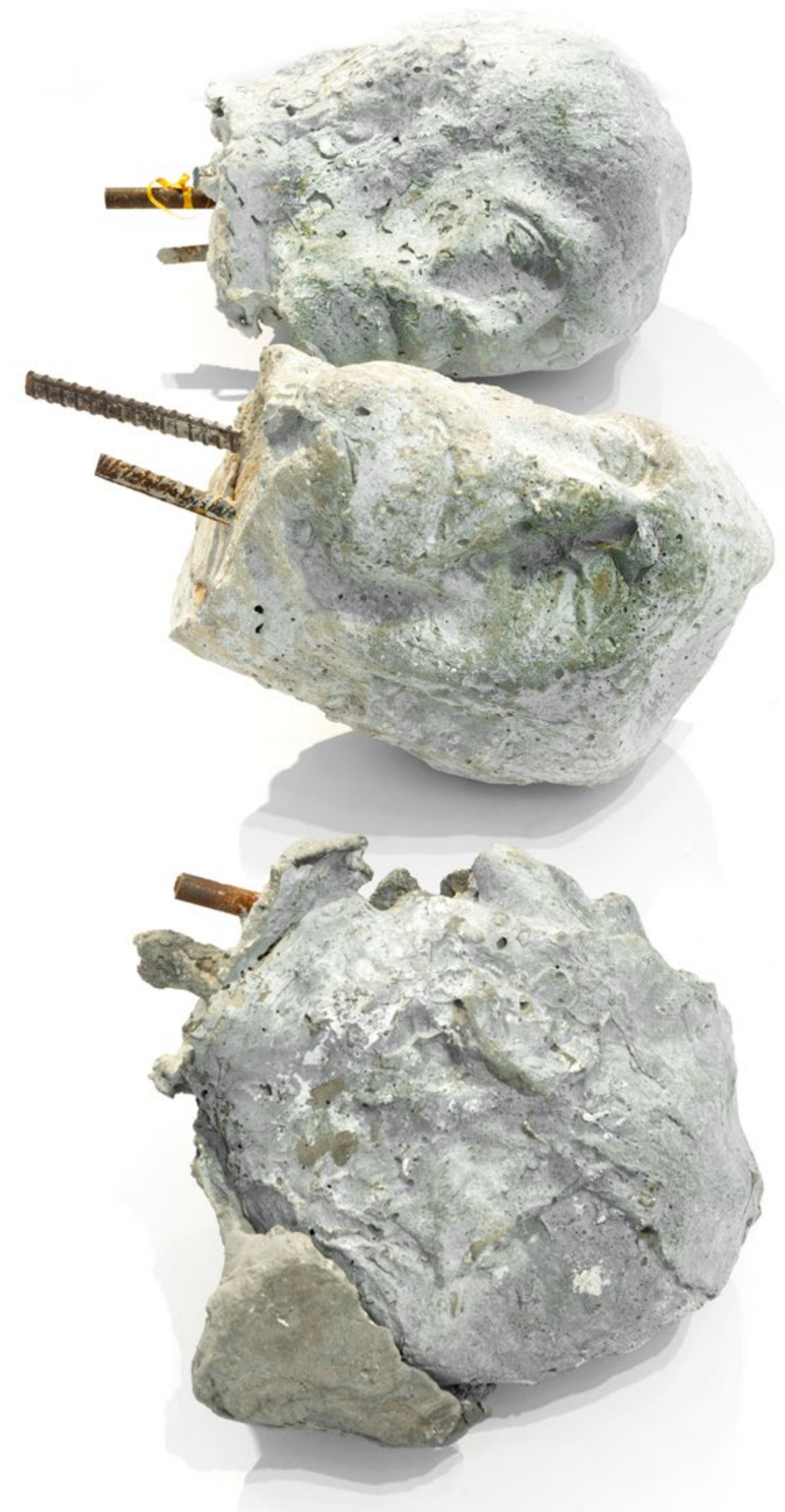

פנחס עשת, **ללא כותרת**, 1969, ברונזה בציפוי ניקל, אוסף פרטי, תל אביב
Pinchas Eshet, **Untitled**, 1969, nickel plated bronze, private collection, Tel Aviv

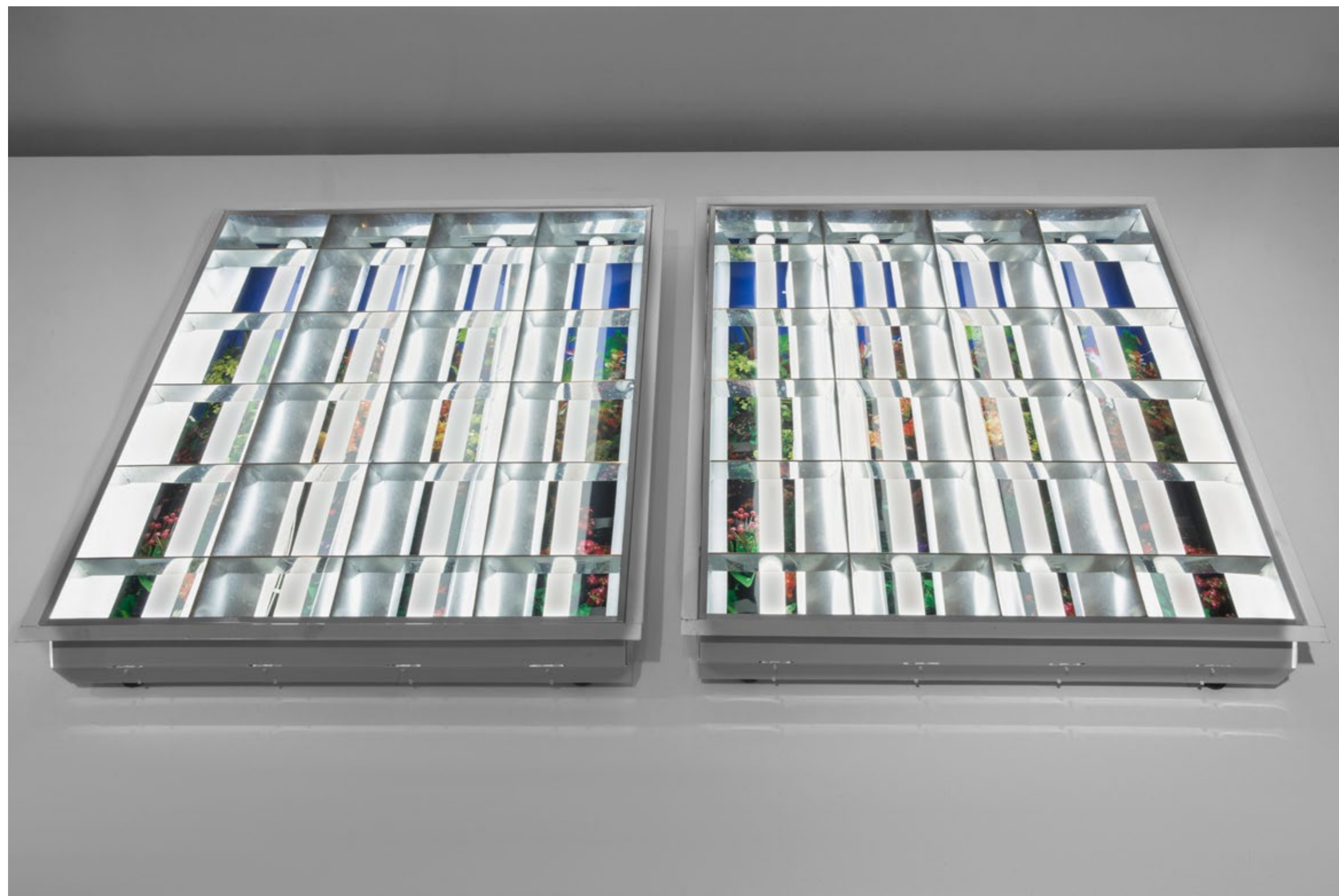

א. גִּיר ז' [ארמית: גִּיר, גִּירָא; ערבית: גִּיר] 1, סֵלַע עֲשִׂיר בְּפַחַמַת
סִידָן שְׁאֵפֶשֶׁר לְהַפִּיק מִמֶּנּוּ סִיד חִי: "כְּאֲבֵי גֵר מְנַפְצוֹת" (ישעיה
כו ט). הָהָרִים בְּיִשְׂרָאֵל רַבִּם הָרֵי גִיר. 2, קָרְטוֹן, חֶמֶר סִידִי
לְבֵן וְרַף הַמְשִׁמֵּשׁ לְכַתִּיבָה עַל לוח וְכְדוּמָה. 3, כְּנוֹי לְנוּזֵל
הַלְבֵן, כְּעֵין קֶצֶף, הָעוֹלָה עַל הַשְּׁמָרִים בֵּינָן (חוספתא מנחות ט יא). —
[גִּירָא, גִּירִים, גִּירִי—]

צָבַע ז' [מן א· צבע, צָבַע; ארמית: צָבָעָא; ערבית: צָבַעַ'] 1, גֹּן,
הַרְשָׁם הַמִּיחָד שֶׁמֵרְאֶהוּ הַחִיצוֹנִי שֶׁל כָּל שֵׁטח יוֹצֵר בְּעֵינֵינוּ לְפִי
קַרְנֵי הָאֹר שֶׁהוּא מַחְזִיר אוֹ סוֹפֵג – אָדָם, לְבָן, כָּחַל, שְׁחוֹר
וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה: צָבַע בְּהִיר. צָבַע חוּם. צָבַע אָדָם. "צָבַע רְקֻמָּתִים"
(שופטים ה ל). "וְצָבַע עַל כָּל מַפָּה וּמַפָּה כְּצָבַע שֶׁל אֲבָנִים טוֹבוֹת"
(במדבר רבה ב). *2, הַחֲמֵר הַמְשֻׁמֵּשׁ לְצַבִּיעָה: "אֵין לוֹ לֹא בְּכֶסֶת
אֶשְׁתּוּ... וְלֹא בְּצָבַע שֶׁצָּבַעַן לְשִׁמֹן" (ערכין ו ה). "וְחָרִיעַ הוּא הַצָּבַע
שֶׁצּוֹבְעִין בּוֹ הַבְּגָדִים" (רמב"ם, שחיטה ז יז). צָבַעֵי־מַיִם. צָבַעֵי־שִׁמֹן.
[צָבַע־, צָבָעִים, צָבַעֵי־]

ארז ישראלי, **ללא כותרת**, 2010, יציקת בטון, ברזל, באדיבות האמן וגלריה גבעון, תל אביב
 Erez Israeli, **Untitled**, 2010, concrete casting, iron, courtesy of the artist and Givon Art Gallery, Tel Aviv

ברק רביץ, **ללא כותרת**, 2009, גוף תאורה פרבולי פלורסנטי, פוסטר, באדיבות האמן וגלריה דביר, תל אביב
Barak Ravitz, **Untitled**, 2009, parabolic fluorescent light fixture, poster, courtesy of the artist and Dvir Gallery, Tel Aviv

גבי קלזמר, **המבט מזרחה**, 2018-2019, רדיד אלומיניום, ניילון נצמד, בסיסי עץ, באדיבות האמן וגלריה גבעון, תל אביב
Gabi Klasmer, **Looking Eastward**, 2018-19, aluminum foil, plastic wrap, wooden bases, courtesy of the artist and Givon Art Gallery, Tel Aviv

עֵץ ז' [אוגרית: עז; אכדית: isu; ארמית: אָע; ערבית: ע'צה] 1, אֵילָן,
צִמַח רַב־שָׁנָתִי מִשְׂרִישׁ עֵמֶק בְּאֲדָמָה, בְּעַל גֹּזַע וְעִנְפִים מְרַבִּים:
”וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל־מַיִם” (ירמיה יז ח). ”יַעַר צוֹמַח עֲצִים” (קהלת
ב ו). ”הָיוּ כוֹרְתִין עֲצִים לַעֲשׂוֹת פְּחָמִין” (שבת קל.). עֲצֵי פְרִי. עֵץ
מִצַּל. 2, הַחֲמֹר שֶׁמִּמֶּנּוּ עֲשׂוּיִים הַגֹּזַע וְהָעִנְפִים שֶׁל הָאֵילָן: ”אֲרוֹן
עֵץ” (דברים י א). כְּלִי־עֵץ. דֶּלֶת־עֵץ. 3, גִּזִּיר, גֹּזַע שֶׁל אֵילָן גִּזוּר
לְחֻתִּיכוֹת שׁוֹנוֹת: ”הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֲצִים” (בראשית כב ז). ”בְּאֶפֶס
עֲצִים תִּכְבְּהָ־אֵשׁ” (משלי כו כ). עֲצֵי־הַסֶּקֶה. 4, יָדִית: ”וְעֵץ חֲנִיתוֹ
כַּמְּנוֹר אֲרָגִים” (שמואל ב כא יט). – [עֵץ, עֲצוּ; עֲצִים, עֲצֵי־
עֲצִיּוֹ, עֲצִיָּהֶם]

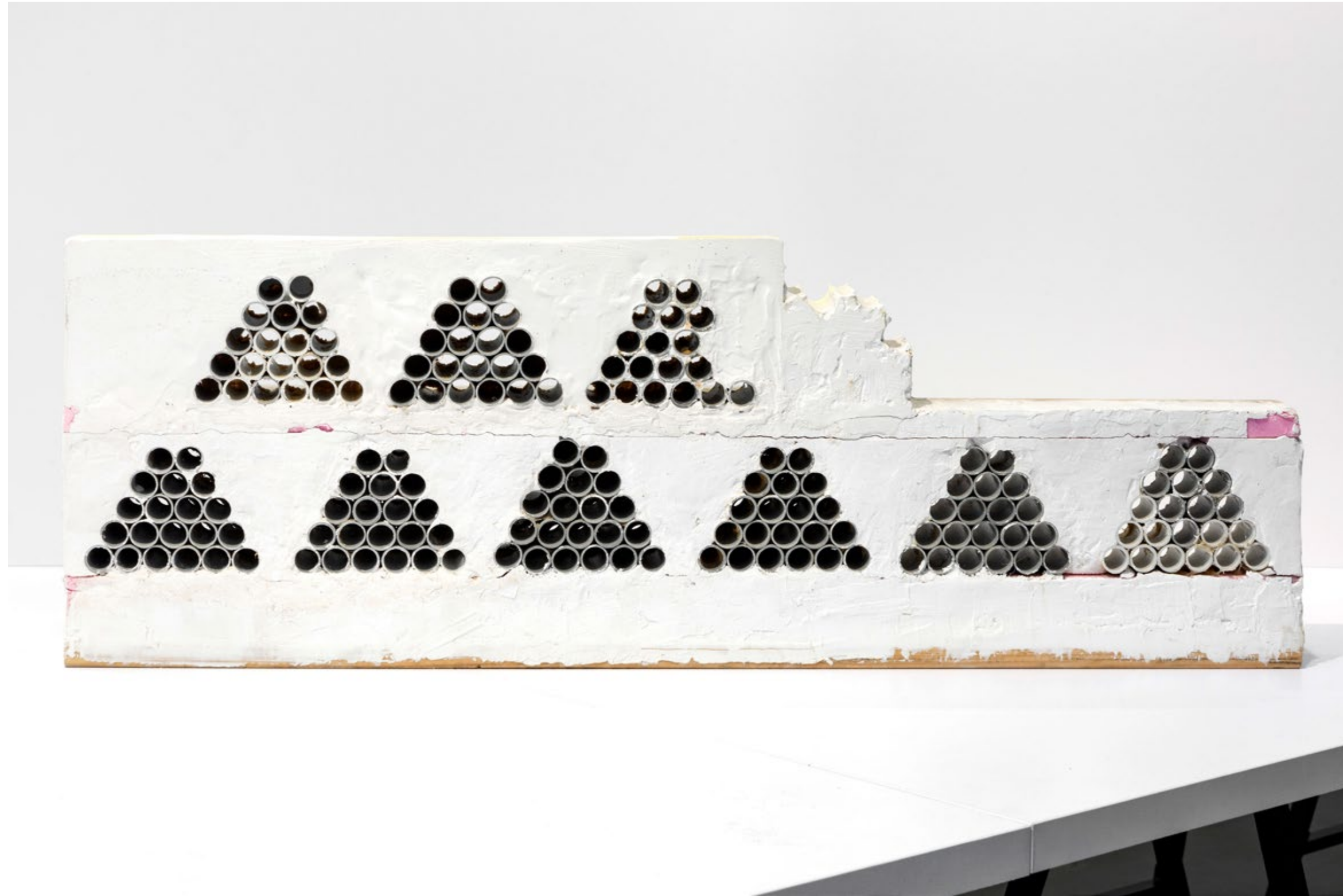

לימור צרור, **שולחן עבודה**, 2020, יציקת זפת על עץ מלמין
Limor Tsrur, **Workbench**, 2020, tar poured on melamine wood

א. אור ז' [אוגריתית: אר; אכדית: úru; ארמית: אור] 1, האַנְרָגְיָה
הקורנת בצורת גלים אלקטרומגנטיים ומעוררת את חוש-הראייה
(העין) של כל חי לראות את העצמים השונים: "ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך" (בראשית א ד). "כיתרון האור מן-החשך"
(קהלת ב יג). 2, מקור האור, מאור: "לעשה אורים גדלים... את
השמש... את הירח וכוכבים" (תהלים קלו ז-ט). 3, סמל וכנוי
לכל דבר חיובי, מזהיר, מהנה: "אור החיים" (תהלים נו יד).
"אור של-שלום, אור של-חסד, טהר נפש" (ביאליק, מכתב קטן).
"אור האמונה" (עגנון, אלו טו). – [אור-, אורים, אורי-, גם אורות]

אשר (שרי) ארנון, Roundabout MIDDAY, 2020, עבודת וידיאו-סאונד
Asher (Sheri) Arnon, Roundabout MIDDAY, 2020, video-sound work

דרורה דומיני, אירית חמו, **קיר מזרחי**, 2018, גבס, חול, פלסטיק
Drora Dominey, Irit Hemmo, **Eastern Wall**, 2018, plaster, sand, plastic

אנג'לה קליין, **ללא כותרת**, מתוך: "Linea Alba", 2003, צבע אקריליק
Angela Klein, **Untitled**, from: "Linea Alba", 2003, acrylic paint

זֶפֶת נִי [ארמית: זֶפֶתָא; ערבית: זֶפֶת] 1, חֶמֶר שְׁחֹר וְדָבִיק הַנְּעֻשָׁה
מִשְׁרָף שֶׁל עֲצִים, מַעֲטָרָן וְעוֹד; הַזֶּפֶת מְשַׁמֶּשֶׁת לְמַרְיַחַת דְּפָנוֹת
שֶׁל סְפִינּוֹת, לְצַפּוּי גַּגּוֹת, צִירֵי אוֹפִנִים, כְּבִישִׁים וְכַדּוֹמָה: "וַתִּקַּח-לוֹ
תַּבַּת גָּמָא וַתַּחֲמֶרָה בַּחֶמֶר וּבַזֶּפֶת" (שמות ב.ג). "וְנִהְפְּכוּ נַחְלִיָּה לְזֶפֶת,
וַעֲפָרָה לְגַפְרִית וְהִיתָה אֶרְצָה לְזֶפֶת בַּעֲרָה" (ישעיה לד ט). "נוֹגֵעַ
בַּזֶּפֶת תְּדַבֵּק יָדוֹ, וְחֹבֵר אֶל לֵץ יִלְמַד דְּרָכוֹ" (בן-סירא יג א).
"חֶמֶר מִבְּפָנִים וּזֶפֶת מִבְּחוּץ" (סוטה יב.). "נָהַר גָּדוֹל וְשֹׁחַר
כֶּזֶפֶת" (ביאליק, מגילת ה.). 2 ° [בלשון-הדיבור, בהשפעת הערבית] כְּנֹזֵי
לְמִשְׁהוֹ גְּרוּעַ וּמְקַלְקַל, רַעוּמָר, בִּישׁ: "לְעִזְאִיל, – אָמַר דָּוִד – זֶפֶת
מִזֶּפֶת! " (יזוהר, צקלג 72). – [זֶפֶת-]

אנג'לה קליין, ללא כותרת, מתוך: "Linea Alba", 2003, צבע אקריליק
Angela Klein, **Untitled**, from: "Linea Alba", 2003, acrylic paint

יחיאל שמי, **דגם 1**, 1996, עץ, ברזל, באדיבות אטליה שמי, כברי
Yehiel Shemi, **Model 1**, 1996, wood, iron, courtesy of Atelier Shemi, Kibbutz Cabri

יחיאל שמי, **עץ וברזל**, 1999, באדיבות אטליה שמי, כברי
Yehiel Shemi, **Wood and Iron**, 1999, courtesy of Atelier Shemi, Kibbutz Cabri

חֶצֶץ ז' [ארמית: חֶצְצָא; ערבית: חֶצְאָת] אֲבָנִים מְנַפְצוֹת, שְׁבָרֵי
אֲבָנִים: הַחֶצֶץ מְשִׁמֵּשׁ לְסִלִּילַת דְּרָכִים וְכַבִּישִׁים; וּבְתֵעָרְבַת
שֶׁל מַלְטָה, חוֹל וְמִים – לְהִתְקַנֵּת בְּטוֹן לְבִנְיָן: "וְרִגְלֵי טַחְנָה אֲבָנֵי
הַחֶצֶץ" (ביאליק, מגילת ו'). "הַחֶצְצִים שֶׁבְּצֵד מְרַצֶּפֶת בֵּית-הַנְּתִיבוֹת"
(ברנר, א 217). "וַיִּשְׁתַּעֲשַׂע חָרֶשׁ לְבָדוֹ בַּחֶצְצֵי הַנַּחַל" (ביאליק,
מגילת ה'). "יֵשׁ אֲבָנֵי חֶפֶץ... דְּבִקוֹת בְּעֶפֶר וְעַם חֶצְצֵי אֶבֶן
בְּלוֹטוֹת" (כהן, שירים תפז). "בְּכַפּוֹת יָדַי אֲטַאטָא אֶת הַחֶצְצִים
שֶׁלֹּא יִדְקִירוּ בְּבִשְׂרֵךְ" (יוהר, צקלג 656). – [חֶצֶץ-, חֶצְצִים, חֶצְצֵי-]
– הַגְּרִיס בְּחֶצֶץ שְׁנָיו (איכה ג טז), [במליצה], עֲנֵה וְדַכָּא אוֹתוֹ.

ברק רביץ, **Random 3 (Georgian)**, 2009-2020, אריחי תקרה אקוסטית, אלומיניום, באדיבות האמן וגלריה דביר, תל אביב
Barak Ravitz, **Random 3 (Georgian)**, 2009-20, acoustic ceiling tiles, aluminum, courtesy of the artist and Dvir Gallery, Tel Aviv

א. בַּד ז' 1, אָרִיג שֶׁל פְּשָׁתִים: "וּמְכַנְסֵי-בַד יִהְיוּ עַל-בְּשָׂרוֹ"
(ויקרא טז ד). "הַפְּהֵן הַיְשִׁישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים" (ביאליק, מגילת ו). 2°, שֵׁם
כּוֹלֵל לְאֲרִיגִים לְמִינֵיהֶם: סוּחַר בְּדִים. 3°, מְרַקֵּעַ, מְסַדֵּף לְהַקְרִינָת
תְּמוּנֹת שֶׁל קוֹלְנוּעַ אוֹ שֶׁל פְּנֵס־קָסֶם וְכדוּמָה: עַל הַבַּד הָעֵלָה
סָרְט מְעֻנָּן. בִּימוֹת וּבְדִים. – [בַּד־, בְּדִים, בְּדִי־]

יגאל תומרקין, **ללא כותרת**, שנות השבעים, אבן חול, אוסף דן אהרוני, תל אביב
Yigal Tumarkin, **Untitled**, the 1970s, sandstone, Dan Aharoni collection, Tel Aviv

שֵׁשׁ ז' [צורת-משנה: ב. יש; אכדית: šaššu; ארמית: ישא] אֶבְן-גִּיר
גְּבִישִׁית, לְבָנָה אוֹ צְבֻעוֹנִית, הַמְשֻׁמָּשֶׁת לְפָסוּל וּלְבִנְיָן – לְמַדְרָגוֹת,
לְמַרְצָפוֹת, לְמַצְבוֹת, לְאַנְדֵרְטוֹת וְכְדוֹמָה: "וְאַבְנֵי שֵׁשׁ לְרֹב"
(דברי הימים א כט ב). "וְטַבְלָא שֶׁל שֵׁשׁ וְטַבַּעַת הִיְתָה קְבוּעָה בָּהּ"
(סוטה ב ב). "אַבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר" (חגיגה יד:). מַצְבַּת שֵׁשׁ. – [שֵׁשׁ-
שֵׁשִׁים, שֵׁשִׁי-]

<
אתי אברג'ל, עגלה, 2018, עגלת קניות, יציקת גבס
Etti Abergel, **Cart**, 2018, shopping cart, plaster casting

Building Materials

During a professional visit to Tel Aviv Courthouse, several architects entered one of its halls. It was in the afternoon and the building was almost deserted. Two men were sitting on the judge's bench and working, the one wearing a white shirt, the judge, raised his eyes and, after inquiring as to the reason for their visit, asked the visitors to approach the bench.

The judge informed them that the hall is about to undergo renovation, a renovation which, to his chagrin, would transform it into a synthetic entity. "Planners don't realize with what these walls and benches are saturated" - he added emphatically.

The Tel Aviv Courthouse, was designed by architects Zeev Rechter, Moshe Zarchi, and Yaakov Rechter in 1959 and was inaugurated in 1966. The inner logic of this excellent building is premised on the notion that an essential key for architectural understanding lies in the use one makes of building materials; thus, its structural walls are made of raw concrete, the inner partitions - of wood, the stairs at the judges' chambers - of green terrazzo, and the floor of the public areas - of yellow terrazzo. These ideas do not prevail in contemporary architecture, where rather than generative architectural thought, it is entrepreneurs who mostly choose the materials to be used out of utilitarian considerations of costs and profits.

From the beach parasol, through the residential secure space (MAMAD) with its reinforced concrete walls and steel door and window, to a stone, which is present in different spaces as building, cladding or/and paving material, ours are multi-material spaces. The methods of production, processing and application of these materials are also variegated; some are natural-quarried materials, some are industrial products, some are brought to construction sites in bulk (sand), others are processed as they are being transported (concrete).

The works shown in the exhibition are made of a wide range of building materials representing multigenerational, three-dimensional inventory: from inner artistic materials to materials alien to the field. Most appear as raw materials and others as readymades, as part of finished works, or as preparatory models and sketches.

The choice of material as such, rather than as a simile or a metaphor, derives from the wish to find out whether and where materials set boundaries, whether the limitations enforced by their processing become part of the artwork and are present in it, and whether monochromatism and lack of material sensuality represent (as suggested by Sarah Breitberg-Semel's theory of "the Want of Matter") an ethic and aesthetic preference. And finally, how, if at all, the change undergone by local architectural and real estate aesthetics, in which the choice of seemingly impoverished material (such as raw concrete) turns it from functional to prestigious one, also applies to works of art. Whereas constructing a building involves meticulously and carefully defined order of actions, planned and performed by large hierarchical team of various specialists, an artist is usually the sole planner and creator, builder and executor of a work of art. Furthermore, if the material is part of predetermined structural/engineering, economic, political, aesthetic, social and cultural (suffice to mention, in this context, the Zionist ethos of building a homeland) logic, in art it is free, as it were, from such economic-political-social considerations and constraints.

Tula Amir, Shlomit Breuer

Building Materials

Group Exhibition

March-May 2020

Curators: Tula Amir, Shlomit Breuer

Graphic Design: Lee & Tamar Studio

Photographs: Lena Gomon

Translation and Copyediting: Aya Breuer

Installation of works: Valery Bolotin

Janitor: Idan Cohen

Public Relations: The Art Platform

Dimensions are given in centimeters, height x width x depth

GALLERY

BASIS
for ART
& CULTURE

Basis for Art & Culture 14 Hamada St., Herzliya

Building Materials

Group Exhibition

Irit Abba

Etti Abergel

Asher (Sheri) Arnon

Avital Cnaani

Mirit Cohen

Yitzhak Danziger

Drora Dominey

Yaacov Dorchin

Pinchas Eshet

Irit Hemmo

Erez Israeli

Sophie Jungreis

Dani Karavan

Gabi Klasmer

Angela Klein

Gabi Krichelli

Barak Ravitz

Yehiel Shemi

Nahum Tevet

Limor Tsrer

Yigal Tumarkin

Micha Ullman